

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619207464
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7619207464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, dieťa rodičov matky JUDr. Q. V., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v V. S. W. na Z. XX, zastúpenej JUDr. Jozefom Barabásom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Letnej 45 a otca Mgr. X. V., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v V. S. W. na S. E. X, zastúpeného JUDr. Zuzanou Gazdičovou, advokátkou Advokátskej kancelárie Gazdičová a Jonáš so sídlom v Trebišove na M. R. Štefánika 2393/29, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní matky a odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.10.2020 č.k. 3P/402/2019-208 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, o dlžnom výživnom, o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Zvyšuje sa výživné zo strany otca na mal. O. V., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 50,- eur na sumu 180,- eur mesačne počnúc od 17.12.2019 do 31.08.2020, a na sumu 230,- eur mesačne počnúc od 01.09.2020 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 10. dňa v mesiaci vopred.

Dlh na výživnom zo strany otca na mal. O. V., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 17.12.2019 do 30.09.2020 v celkovej výške 1.160,56 eur je otec povinný platiť k rukám matky v mesačných splátkach po 33,- eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/139/2016-111 zo dňa 13.04.2017 vo výroku o úprave výživného zo strany otca na mal. O..

III. V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietla.

IV. Súd konanie o návrhu otca na zmenu výchovného prostredia u mal. O. V., nar. XX.XX.XXXX, zastavuje.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku proti výrokom o zvýšení výživného, dlžnom výživnom, zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), nakoľko súd prvej

inštancie podľa nej dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na ustanovenie § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 63 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V konaní bola podľa nej preukázaná a súdom správne zistená významná zmena pomerov na strane maloletej spočívajúca najmä vo výraznom a nenapraviteľnom zhoršení jej zdravotného stavu s trvalými následkami, v súvislosti so samotným nárastom jej veku, ako aj s nástupom do 1. ročníka základnej školy. Rovnako bola zistená aj významná zmena pomerov na strane otca, ktorého príjem sa oproti poslednému rozhodovaniu o výživnom zvýšil približne o 50 %, pričom polepšil si aj majetkovo, keď sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, čím mu odpadli náklady na ubytovanie v hoteli, resp. náklady spojené s dochádzaním z Nového Ruskova do Spišskej Novej Vsi, ktoré musel vynakladať v čase predchádzajúceho určovania výšky výživného. Namietala, že konajúci súd pri rozhodovaní o výške výživného nevzal do úvahy jeho potencionálny príjem, naopak, vzal do úvahy aj tie výdavky, ktoré nie je povinný vynaložiť, resp. nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu, pričom niektoré z týchto výdavkov otec ani reálne neuhrádza (leasingová splátka za nájomné za motorové vozidlo, ktoré používa na podnikateľské účely vo výške 252,03 eur, ktorú pravidelne uhrádza jeho otec pán X. V.). Podľa matky z otcom predložených faktúr sa dá zistiť, že jeho príjem (fakturácia) je založený na počte odpracovaných dní, pričom keď napríklad za mesiac február fakturoval sumu iba 1.479,50 eur, odpracoval iba 13 pracovných dní z celkových 20. Oproti tomu za mesiac apríl fakturoval sumu 2.214,88 eur (už po odrátaní palivovej zrážky zjavne na súkromné účely), pričom odpracoval už 19 pracovných dní z celkových 20. Z faktúr sa dá takto zistiť, že jeho priemerná fakturácia za jeden odpracovaný deň je vo výške 107,22 eur. Za predpokladu, že otec odpracuje všetky pracovné dni v mesiaci, je jeho potencionálny priemerný príjem vo výške 2.216,- eur mesačne, pričom nič nebráni tomu, aby takýto príjem nedosahoval, keď sa nijakým spôsobom nepodieľa na zabezpečovaní špeciálnej starostlivosti o maloletú dcéru. Vzhľadom na približne rovnakú výšku fakturácie v pomere k odpracovaným dňom nie je taktiež možné uveriť jeho tvrdeniam, že dôvodom, pre ktorý v niektorých mesiacoch odpracuje len približne polovicu pracovných dní, je nedostatok zákaziek (teda balíkov na doručenie) zo strany jeho zmluvného partnera, pričom ani toto tvrdenie neospravedlňuje jeho nečinnosť počas takýchto voľných dní, kedy by mohol dosahovať aj ďalší príjem. Súd prvej inštancie však pri svojom rozhodovaní bral do úvahy iba otcom skutočne dosiahnutý príjem. Ďalej namietala, že pokiaľ konajúci súd poukazuje na výdavky otca na pohonné hmoty a servis motorového vozidla, ktoré používa na podnikanie, je potrebné konštatovať, že tieto výdavky otec maloletej značne nadniesol, keď pri nákladoch na pohonné hmoty a opravy motorového vozidla uviedol sumy od 656,- eur až 1.065,- eur mesačne. Má za to, že z predložených faktúr vyplýva aj počet ním najazdených kilometrov na pracovné účely, a teda aj približný náklad na pohonné hmoty vynaložený na jeho podnikanie, pričom približný nájazd 2000 km mesačne pri spotrebe 12 litrov nafty na 100 km otec deklaroval aj vo svojej výpovedi dňa 21.10.2020. Pri priemerných cenách nafty (1,10 eur za liter) a jeho mesačnom nájazde kilometrov tak výdavky spojené s PHM v rámci jeho podnikania môžu predstavovať sumu 264,- eur. O nepravdivosti ním predložených výdavkov na PHM, ktoré majú súvisieť s výkonom jeho živnosti, svedčia aj predložené pokladničné bloky o nákupe PHM, nakoľko tieto sú aj z dní, počas ktorých podľa ním predložených faktúr nepracoval, resp. pokladničných blokov o nákupe PHM z čerpacích staníc, ktoré len ťažko môžu súvisieť s výkonom jeho pracovnej činnosti (najčastejšie Dargov, ale aj Ružomberok, Ružinov a pod.) alebo blokov o nákupe PHM, ktoré zjavne netankoval on (napr. 19.2.2020 o 19.06 hod. SNV a potom 19.2.2020 o 22.56 hod. Ružinov, alebo tankovanie v rovnaký deň 14.4.2020 a pod.). Zjavne fingované sú podľa nej aj výdavky spojené s opravami vozidla otca na pracovné účely, nakoľko tieto často uvádzajú rovnakú opravu, alebo dokonca predkladá pokladničné bloky za opravu rôznych motorových vozidiel (zo dňa 31.3.2020 v Michalovciach, pričom dokonca v tento deň mal podľa predložených faktúr pracovať v Spišskej Novej Vsi), pričom nie je zrejmé, prečo sa opravy jeho motorového vozidla slúžiaceho na podnikanie majú vykonávať v Michalovciach a nie v mieste jeho bydliska, teda v V. S. W., resp. v Q., kde je DEPO jeho zamestnávateľa. Taktiež je toho názoru, že súd pri svojom rozhodovaní nemal brať do úvahy výdavky otca spojené s bývaním (hypotéka, inkasné poplatky, poplatok za RTVS a za televíziu a internet), nakoľko v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred týmito výdavkami, pričom aj hovorné za telefón vo výške 51,- eur mesačne zjavne pokrýva aj používanie mobilného telefónu na súkromné účely, ktoré mu však súd prvej inštancie do jeho nevyhnutných nákladov započítal v plnej výške. Zdôraznila, že zvýšenú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne ona. Z lekárskeho správ je zrejmé, že maloletej bola dňa 7.1.2019 odstránená časť tenkého čreva v dĺžke približne 1 meter, s čím okrem iného súvisí i to, že musí dodržiavať tzv. nízkozvyškovú diétu. Musí prijímať rozmanitú, čerstvú a zdravú stravu 5 - krát denne, čo si vyžaduje sústavné varenie a pravidelné užívanie liekov a vitamínov. Trpí raritným nádorovým genetickým ochorením, ktoré postihuje len veľmi málo ľudí a je neliečiteľné (Peutzov - Jeghersov syndróm). V súvislosti s týmto ochorením, ktoré sa zistilo v roku 2019, musí pravidelne

navštevovať gastroenterológa v Národnom ústave detských chorôb, kde podstupuje endoskopiou a kolonoskopiou. Jediným riešením, ako zabrániť rastu polypov v tráviacom trakte, resp. v dospelosti v ženských orgánoch, sú pravidelné kontroly, hospitalizácie a operácie, pričom súčasťou súdneho spisu je aj správa z genetickej ambulancie, z ktorej vyplýva, že maloletá O. bude musieť už v čase dospievania podstupovať gynekologické vyšetrenia z dôvodu rastu polypov, ktoré žiaľ, sú časom nádorové. Okrem plánovaných hospitalizácií si vyžaduje aj neplánované hospitalizácie v súvislosti s tráviacim traktom, pretože pri akomkoľvek náznaku zhoršenia zdravotného stavu musí byť okamžite hospitalizovaná. Otec pritom len v jednom prípade uhradil náklady hospitalizácie, pričom matka mu po jeho následných výčitkách polovicu výdavkov vrátila späť. Matka taktiež nesúhlasí s úhradou zameškaného výživného otca v splátkach po 33,- eur mesačne, čo vzhľadom na výšku dlhu a možnosti otca predstavuje ničím neodôvodnenú a neprimeranú dĺžku splácania v trvaní 3 rokov s prihliadnutím na to, že sa na navýšenie výživného mohol pripraviť už v priebehu skoro rok trvajúceho konania, kedy až približne v jeho polovici začal uhrádzať vyššiu sumu, a to 70,- eur mesačne. V súvislosti s napadnutým výrokom o trovách konania uviedla, že v predmetnom konaní bolo preukázané, že otec aj napriek výraznej zmene pomerov na strane dieťaťa, ako aj napriek zvýšeniu jeho príjmov dobrovoľne odmietal hradiť zvýšené výživné čo i len v minimálnej miere napriek jej opakovaným výzvam, pričom práve dobrovoľné plnenie vyživovacej povinnosti v potrebnej a možnej miere malo viesť k predchádzaniu vzniku tohto konania. Navyše v konaní hrubým spôsobom zavádzal súd ohľadom svojich skutočných príjmov a výdavkov, pričom rozhodnutie súdu sa snažil oddialiť podaním nijako neodôvodneného návrhu na zmenu výchovného prostredia, o čom svedčí aj skutočnosť, že tento návrh podal až v závere súdneho dokazovania nehľadiac na nepriaznivý zdravotný stav svojej dcéry a jeho prípadné zhoršenie v súvislosti s jej zatiahnutím do jeho osobných sporov so svojou bývalou manželkou. Vzhľadom na uvedené okolnosti považuje uplatnenie § 55 CMP v tomto prípade za spravodlivé. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoP/10/2019. Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zvýši výživné na maloletú zo sumy 50,- eur na sumu 300,- eur mesačne počnúc od 17.12.2019 do 31.8.2020 a na sumu 350,- eur mesačne počnúc od 1.9.2020 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť k jej rukám vždy do 10. dňa v mesiaci vopred, dlh na výživnom mu povolil splácať v primeraných splátkach a zaviazal ho na plnú náhradu trov konania.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie proti výrokom o zvýšení výživného a dlžnom výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie aj otec maloletého dieťaťa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP, ako aj podľa § 62 ods. 1 CMP a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutých výrokoch a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby napadnuté výroky zmenil tak, že zvýši výživné zo sumy 50,- eur na 100,- eur mesačne počnúc od 17.12.2019 do 31.8.2020 a na sumu 130,- eur mesačne počnúc od 1.9.2020 do budúca, ktoré bude splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Rozsudok v napadnutých výrokoch považuje za nezákonný, nesprávny, nepreskúmateľný a arbitrárny, jeho závery nie sú logicky správne, presvedčivé a spätne preskúmateľné. V jeho odôvodnení absentuje posúdenie možností, schopností a majetkových pomerov rodičov a ustálenie výšky odôvodnených potrieb maloletej, pričom nie je zrejmé, ktoré tvrdenia strán vzal súd za preukázané, ako zistil a ustálil skutočný stav a aké právne závery z neho vyvodil. Tvrdenia matky neboli v konaní vôbec verifikované. Konajúci súd vychádzal iba z jeho zistených aktuálnych príjmov, dokonca bez toho, aby zohľadnil jeho nevyhnutné výdavky, bez toho, aby boli porovnané s príjmami a výdavkami v čase posledného rozhodovania, ako aj bez porovnania zmien. Napriek tomu, že vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho a nekomplexného posúdenia veci. Otec nepopiera, že na strane maloletej došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného, taktiež si uvedomuje, že dcéra mala v minulosti zdravotné problémy a diagnóza (vrodená choroba), ktorou trpí, je ochorenie, s ktorým bude musieť žiť celý život. Našťastie je toho času pomerne dlhšie obdobie stabilizovaná, bez vážnejších problémov. Funguje a žije ako ktorékoľvek zdravé dieťa v jej veku, s výnimkou špeciálne upravenej bezzvyškovkej stravy, ktorá je však v porovnaní s bežnou stravou omnoho lacnejšia, ako bežná strava detí, ktoré nemajú žiadne stravovacie obmedzenia. Žiadne ďalšie výrazné obmedzenia dcéra nemá. Pokiaľ matka uvádzala zvýšené výdavky na nákup potravín pre maloletú, súd sa vôbec nezaoberal jeho argumentmi, keď väčšinu položiek uvedených na pokladničných blokoch spochybnil, keďže dcéra niektoré druhy potravín vôbec nekonzumuje, pretože ich má lekármi zakázané. Poukázal na to, že so svojou matkou urobili prepočet stravy podľa diétného plánu za obdobie, kedy počas prázdnin bola

maloletá s ním. Nie je žiaden problém podľa jednotkovej ceny potravín a množstva surovín urobiť kalkuláciu nákladov na jednu porciu. Ide o diametrálne odlišné sumy toho, čo vypočítala matka (360,- eur mesačne) a prepočet, ktorý urobil on (80,- eur mesačne), pričom je presvedčený o tom, že matka má omnoho nižšie výdavky na stravu dcéry, ako keby bola dcéra zdravá. Napriek tomu matka do dnešného dňa riadne nezdokladovala a neverifikovala svoje tvrdenia ohľadne týchto zvýšených výdavkov. Matka svoje tvrdenia sama rozporuje, keď v návrhu uvádzala mesačné výdavky na stravu maloletej 360,- eur, vo svojom výsluchu už uvádzala výdavky v rozsahu od 200,- eur do 240,- eur, pričom otec trvá na tom, že strava maloletej mesačne nepresiahne sumu 100,- eur. V súvislosti s výškou svojho príjmu otec poukázal na to, že ak je rodič živnostníkom, prípadne vykonáva slobodné povolanie, obvykle sa v nadväznosti na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine predkladá najmä kópia daňového priznania. Z neho je následne možné určiť aj čistý mesačný príjem. Konajúcemu súdu predložil všetky doklady súvisiace s podnikaním, ako aj rekapituláciu nevyhnutných výdavkov v podnikaní, bez vynaloženia ktorých by nemohol vykonávať svoju podnikateľskú činnosť a dosahovať príjem. Konajúci súd sa však s nimi správne nevysporiadal, pretože nebral do úvahy jeho vyjadrenie súvisiace s vyčíslením jeho čistého mesačného príjmu, ani s jeho nevyhnutne vynaloženými mesačnými výdavkami (náklady na bývanie, stravu a iné). Súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil tú skutočnosť, že z príjmu z podnikania (každá vystavená faktúra, ktorá je v účtovníctve evidovaná ako jeho príjem z podnikania) má povinnosť uhrádzať odvody (zdravotné poistenie, sociálne poistenie, dôchodkové poistenie), ako aj iné nutné výdavky, ktoré musí nevyhnutne vynaložiť, aby tieto príjmy vôbec mohol mať. Preto súdom uvádzaný príjem - jemu uhrádzané faktúry, nie sú v skutočnosti jeho čistým príjmom, pričom podľa zaužívej súdnej praxe platí, že výživné by sa malo určovať výlučne z čistého príjmu. Konajúci súd však nezistil ani nezdôvodnil, aká je skutočná výška jeho čistého príjmu, ktorá mu reálne ostane po odpočítaní všetkých vynaložených nákladov a zaplatených nevyhnutných výdavkov. Vôbec sa nezaoberal jeho argumentmi ohľadom výdavkov v podnikaní, ktoré podrobne rozobral vo svojom písomnom vyjadrení zo 16.10.2020. V predmetnom vyjadrení uviedol, že medzi jeho nevyhnutné výdavky v podnikaní patria výdavky napr. na PHM, poisťné, opravy motorového vozidla, PZP, GAP, parkovné, diaľničná známka, cestná daň, školenia, výdavky na odbornú spôsobilosť, leasing, pracovné prostriedky - náradie, ochranné rúška, dezinfekcia, oblečenie, obuv a iné. Zdôraznil, že dal si vypracovať aj predbežné DPH, ktoré vychádza z jeho skutočných príjmov, pričom nezohľadňuje všetky jeho skutočné výdavky, ale iba 60 % paušálnych výdavkov v súlade so zákonom 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, pričom skutočné výdavky sú omnoho vyššie, ani daňovú povinnosť, na základe čoho jeho čistý mesačný príjem vypočítaný z faktúr za január až september 2020 predstavuje priemerná suma 465,20 eur. Ďalej uviedol, že pokiaľ by mal priemerný mesačný príjem z faktúr v sume 1.760,- eur, jeho príjem za rok 2020 by bol vo výške 21.120,- eur, pričom mu vznikne daňová povinnosť zaplatiť daň 221,96 eur, na základe čoho jeho čistý mesačný príjem po zaplatení dane bude predstavovať sumu 446,70 eur. Týmito skutočnosťami sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, iba skonštatoval, že predložil predbežné DPH, z ktorého je zrejme jeho reálny príjem v r. 2020. Vzhľadom k tomu, že z jeho čistého príjmu vo výške 446,70 eur predstavuje súdom určené výživné do 31.8.2020 v sume 180,- eur 40,30 % z jeho čistého mesačného príjmu a výživné od 1.9.2020 v sume 230,- eur 51,49 % z jeho čistého mesačného príjmu, je to pre neho absolútne likvidačné. Má za to, že predloženými listinami súdu dostatočne preukázal jeho čistý mesačný príjem v r. 2019 aj v r. 2020.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní, pokiaľ ide o výšku jeho príjmu (č.l. 250). Trvá na tom, že jeho čistý mesačný príjem je 446,70 eur, ktorý predloženými listinami dostatočne preukázal. Namietla veľmi laické posúdenie jeho príjmov aj výdavkov zo strany matky, ktoré je v zjavnom rozpore s platnými právnymi predpismi, predovšetkým so zákonom o dani z príjmov a zákonom o účtovníctve. Pokiaľ matka tvrdí, že si majetkovo polepšil, vlastníkom bytu sa stal predovšetkým kvôli maloletej dcére. V čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom býval v hotelovej izbe, pretože matka maloletej ho po rozvoze doslova vyhodila na ulicu, na druhej strane je zrejme aj to, že na kúpu bytu si musel zobrať úver, ktorý bude splácať 30 rokov v mesačných splátkach po 182,11 eur + náklady spojené s užívaním bytu v sume 93,50 eur, t.j. celkovo 275,61 eur je jeho dôvodný mesačný výdavok. Čo sa týka tvrdenia matky, že leasingovú splátku vo výške 252,03 eur za neho uhrádza jeho otec, uviedol, že robia tak preto, lebo jemu objednávateľ prepláca faktúry neskôr, ako je splatná splátka leasingu, a keďže sa nechce dostať do omeškania s platením, dohodli sa tak, že otec vykoná úhradu a on mu následne po preplatení faktúr peniaze vracia. Keďže práca, ktorú robí, je jeho živobytím, nemôže si dovoliť dostať sa do omeškania s platením leasingu a prísť o auto. Ďalej sa podrobne vyjadruje k tvrdeniam matky uvedeným v jej odvolaní týkajúcim sa jeho výdavkov. Zdôrazňuje, že objednávateľ pri vyčíslení odmeny vždy vychádza z počtu prepravovaných balíkov, nie z prejazdených kilometrov, resp. odpracovaných dní. Z toho dôvodu nie je reálne možné príjem z jeho

podnikania vypočítavať podľa odpracovaných dní. Počet doručovaných balíkov samozrejme nie je každý deň rovnaký. Za absolútne laické predstavy matky označil jej tvrdenia o spotrebe pohonných hmôt, ktoré podľa nej majú byť 264,- eur mesačne, čo je absolútne nereálny prepočet. Na výkon svojej činnosti používa dodávku zn. Peugeot Boxer, pričom jej priemerná spotreba na 100 km je viac ako 12 litrov. Okrem kilometrov, ktoré nahlasuje objednávateľovi, každý deň najazdí ďalších 70 km, čo je cesta Spišská Nová Ves - Poprad a späť, pretože zberné a odberné miesto je v Poprade, čo predstavuje za 20 dní cca 1400 km. Podľa prepočtov tankuje týždenne priemerne 110 až 130 litrov nafty, čo predstavuje mesačne 440 až 520 litrov. Pokiaľ matka napáda jeho tankovanie na čerpacej stanici Dargov, ide o oprávnený a nevyhnutný výdavok súvisiaci s jeho podnikaním a predovšetkým s miestom jeho podnikania, ktoré má na adrese Nový Ruskov v okrese Trebišov. V súvislosti s matkou namietanými opravami jeho motorového vozidla v Michalovciach uviedol, že tento servis navštevuje už roky, pričom aj z finančného hľadiska je omnoho lacnejší, ako ostatné autoservisy napr. v Spišskej Novej Vsi alebo v Poprade. Iba jedna servisná prehliadka spojená s výmenou oleja ho stojí viac ako 500,- eur. Otec ďalej odmieta matkou uvádzané zjavne fingované výdavky spojené s opravami vozidla na pracovné účely, čo by si nikdy nedovolil, pričom ide len o vykonštruované a ničím nepreukázané účelové tvrdenia z jej strany. V súvislosti s matkou napadnutým výrokom o trovách konania uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď jej nepriznal náhradu trov konania. Zdôraznil, že návrh na zmenu výchovného prostredia maloletej podal výlučne z toho dôvodu, že chcel hlavne odbremeniť matku od dennodennej starostlivosti o maloletú O. a aspoň takto jej pomôcť, keďže jej predstavy o výške výživného splniť nedokáže.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky zotrval na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu matky.

7. Matka vo vyjadrení z 8.1.2021 označila vyjadrenie kolízneho opatrovníka k jej odvolaniu za formálny úkon bez akejkoľvek výpovednej hodnoty. K odvolaniu otca uviedla, že takisto je v prevažnej časti len formálneho charakteru, trvá na tom, že jeho priemerný mesačný príjem bol spoľahlivo zistený z faktúr ním predložených, pričom pri určovaní výšky výživného boli od takto zistenej sumy súdom odrátané nielen nevyhnutné platby súvisiace s jeho podnikaním, ale aj ďalšie náklady súvisiace so zabezpečením jeho základných potrieb, čo bolo okrem iného aj dôvodom podania jej odvolania. Trvá na tom, že významná zmena pomerov bola preukázaná aj na strane otca, ktorého priemerný mesačný príjem je v súčasnosti približne o 50 % vyšší, čo vyplýva z porovnania výšky jeho príjmu, ktorú uviedol v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/139/2016 (1.000,- až 1.100,- eur bez nákladov v súvisiacich s jeho podnikaním) a v tomto konaní s ním predložených faktúr, z ktorých vyplýva jeho priemerný mesačný príjem vo výške 1.700,- eur a potencionálny, ak by odpracoval všetky pracovné dni v mesiaci, približne vo výške 2.200,- eur, ako aj zlepšenie jeho majetkových pomerov spočívajúcich v nadobudnutí bytu. V rámci svojej odvolacej repliky matka zotrvala na svojom vyjadrení k odvolaniu otca, na svojom predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 30.9.2020, ako aj na samotnom odvolaní.

8. Matka podaním zo dňa 22.1.2021 doplnila svoje vyjadrenie zo dňa 8.1.2021 tým, že otec svoju podnikateľskú činnosť vykonáva dokonca na dvoch motorových vozidlách so spišskonovoveskými evidenčnými číslami, pričom vo svojich vyjadreniach deklaruje výdavok - leasingová splátka za nájomné za motorové vozidlo, ktoré má používať na účely svojho podnikania. V dokladoch o úhradách tejto leasingovej splátky, ktorú navyše uhrádza jeho otec, je rukou napísaná poznámka auto leasing - veľké auto N. XXXCZ a teda je zjavné, že táto splátka sa týka motorového vozidla s trebišovskou EČV. Je teda zjavné, že aj tento doklad otec predložil len za účelom umelého navýšenia svojich výdavkov súvisiacich s podnikaním.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zo dňa 8.1.2021 (č.l. 280) zopakoval svoje tvrdenia uvedené v predchádzajúcich podaniach. K doplneniu vyjadrenia matky zo dňa 22.1.2021 uviedol, že nikdy podnikateľskú činnosť nevykonával naraz na dvoch motorových vozidlách, pretože ju vykonáva on osobne a nemá žiadnych zamestnancov. Je nepravdivé jej tvrdenie, že by niekedy vlastnil naraz dve motorové vozidlá. Na dokladoch, ktorými deklaroval výdavky na leasing, je skutočne uvedené motorové vozidlo s trebišovským EČV, avšak iba preto, lebo toto vozidlo kupoval prostredníctvom bazáru ako ojazdené a predchádzajúci majiteľ ho mal evidované v Trebišove. Zdôraznil, že vlastní iba jedno motorové vozidlo s evidenčným číslom V. XXXCZ, na ktorom aj skutočne vykonáva svoju podnikateľskú činnosť.

10. Otec podaním doručeným odvolaciemu súdu 25.6.2021 predložil upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 256Ex 209/2001 zo dňa 9.4.2021, ktorého predmetom je vymożenie peňažnej pohľadávky na výživnom, a to dlžného výživného za obdobie od 1.10.2020 do 28.2.2021 vo výške 480,- eur, príslušenstva pohľadávky, trov právneho zastúpenia vo výške 65,93 eur a trov exekúcie vo výške 102,- eur, z ktorého je podľa neho zrejmé, že sa dostal do platobnej neschopnosti, čoho dôkazom je to, že nie je schopný platiť výživné vo výške nariadenej súdom prvej inštancie. Uvedené mu komplikuje nielen osobnú, ale predovšetkým pracovnú stránku.

11. Matka vo vyjadrení doručenom 23.8.2021 reagovala na predchádzajúce vyjadrenie otca tak, že predmetné exekučné konanie bolo ukončené z dôvodu vymożenia pohľadávky prikázaním z účtu v banke, o čom predložila odvolaciemu súdu predmetné rozhodnutie č. 256Ex 209/21/5. Vyjadrenie otca o jeho domnejšej platobnej neschopnosti považuje za opätovne klamlivé.

12. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

13. Výrok rozsudku, ktorým súd konanie o návrhu otca na zmenu výchovného prostredia u mal. O. V., nar. XX.XX.XXXX, zastavil, odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

16. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku týkajúce sa napadnutých výrokov presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o zvýšení výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Úvahy konajúceho súdu týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. V súvislosti s odvolacími námietkami oboch rodičov týkajúcich sa výšky výživného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v tomto prejednávanom prípade určenie výšky vyživovacej povinnosti zodpovedá zákonným kritériám určovania výživného vyplývajúcim zo zákonných ustanovení citovaných v napadnutom rozsudku. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami oboch rodičov uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili ich obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a ani v priebehu odvolacieho konania neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výživnom.

17. K oboma rodičmi namietanému odvolaciemu dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie zmien pomerov, ktoré nastali od

predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a hodnotiace úvahy súdu, na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvođených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

18. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby dieťaťa, nie sú to len náklady vo vlastnom zmysle slova, teda zabezpečenie stravy, ale aj hmotné potreby, ako aj šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku každého dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie, to znamená, že bežné potreby dieťaťa nevybočujúce z rámca potrieb iných detí v tomto veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky je možné považovať za všeobecne známu skutočnosť a nie je potrebné ich osobitne dokazovať. Napokon súdna prax ustálila, že zmenou pomerov dieťaťa je aj prestup z jednotlivých stupňov školského vzdelávania, ktorá skutočnosť sa spravidla zásadným spôsobom prejavuje v odôvodnených potrebách dieťaťa, na uspokojovaní ktorých sa majú podieľať obaja rodičia primerane svojím možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, ako aj samotné plynutie doby, v dôsledku ktorej dochádza k nárastu odôvodnených potrieb detí v súvislosti s ich vekom a rastom.

19. V tomto prejednávanom prípade bola predchádzajúca úprava výživného vykonaná rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15P/139/2016-111 zo dňa 13.04.2017 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a určení výživného zo strany otca vo výške 50 eur mesačne. Súčasťou tohto rozsudku je aj dohoda rodičov o styku otca s dieťaťom každý nepárny víkend v roku od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., s osobitnou úpravou počas prázdnin a sviatkov. Predmetný rozsudok podľa § 221 písm. a) CSP s poukazom na § 2 ods. 1 CMP síce neobsahuje odôvodnenie, z rozvodového spisu je však zrejmé, že manželia sa v septembri 2015 presťahovali do rodinného domu na Z. XX v V. S. W., patriaceho do výlučného vlastníctva matky maloletej, v ktorom doposiaľ býva s dcérou. K narušeniu vzťahov v manželstve malo dôjsť aj z dôvodu, že otec každodenne v skorých ranných hodinách dochádzal do zamestnania v Michalovciach, odkiaľ sa vracal neskoro večer. V novembri 2015 sa otec odsťahoval zo spoločnej domácnosti, neskôr sa na požiadanie matky opätovne nastahoval, našiel si prácu ako kuriér v Poprade, situácia sa však nezlepšila a v júni 2016 sa znova odsťahoval. V čase podania návrhu matky na rozvod v septembri 2016 (matka v návrhu žiadala výživné na čas po rozvode 100 eur mesačne) býval v hoteli Preveza v Spišskej Novej Vsi, pričom na víkendy chodieval k svojim rodičom do Nového Ruskova. Otec maloletej bol už vtedy živnostník - kuriér, pracoval pre obchodnú spoločnosť Geis Parcel SK s.r.o., pobočka Poprad. Otec vtedy uvádzal príjem mesačne 1.100 - 1.200 eur, z ktorého uhrádzal pravidelné výdavky - odvody do SP a ZP 200 eur mesačne, PHM do zamestnania cca 300 eur mesačne, ubytovanie v hoteli cca 350 eur, strava, oblečenie, hygienické potreby. Trval na výživnom maximálne 50 eur mesačne, pričom na preukázanie svojho príjmu predložil faktúry za obdobie 06/2016 na sumu 1.128,20 eur, 07/2016 na sumu 1.248,95 eur, 08/2016 na sumu 1.232,25 eur, 09/2016 na sumu 1.191,85 eur, 10/2016 na sumu 1.127,14 eur, (t.j. v priemere 1.185 eur mesačne). Matka už vtedy pracovala ako prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves s priemerným čistým mesačným príjmom 2.256,61 eur.

20. V súčasnosti otec naďalej pracuje ako živnostník - kuriér, pričom nemožno súhlasiť s jeho tvrdením, že jeho príjem je rovnaký, ako v čase predchádzajúceho určenia výživného, kedy mal príjem cca

1.100 - 1.200 eur mesačne (podľa daňového priznania otca za rok 2016, v ktorom priznal celkový príjem zo živnosti vo výške 12.818,30 eur, tak vychádzal jeho priemerný príjem vo výške 1.068,19 eur mesačne), nakoľko z ním predložených faktúr nachádzajúcich sa v spise bolo zistené, že za rok 2020 (01/2020 - 08/2020) bol jeho priemerný príjem vo výške cca 1.739,- eur mesačne. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že došlo k podstatnému zvýšeniu jeho príjmu, ktorý dosahuje v rámci živnosti, a to o cca 671 eur mesačne. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeho hrubý príjem, čiže z tohto príjmu je potrebné odpočítať jeho nevyhnutné výdavky súvisiace s výkonom podnikateľskej činnosti. Na druhej strane je potrebné pozastaviť sa nad úvahou otca, ktorý vo svojich rozsiahlych podaniach dospel k záveru, že súd by mal pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti k maloletej vychádzať z jeho čistého príjmu, ktorý vyčíslil na sumu 446,70 eur mesačne, ktorá mu podľa neho reálne zostane po odpočítaní všetkých nevyhnutných výdavkov, pričom má za to, že jeho čistý mesačný príjem je možné určiť najmä z daňového priznania. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že v prípade posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča vykonávajúceho podnikateľskú činnosť je vyšetrovacía zásada podľa ust. 35 a 36 CMP prelomená ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Dôkazná povinnosť teda v tomto prípade je na povinnom rodičovi, ktorý má preukázať relevantnými listinnými dôkazmi, že objektívne výsledky jeho podnikateľskej činnosti mu neumožňujú plniť si vyživovaciú povinnosť zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Zároveň je potrebné zdôrazniť ust. § 63 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

21. V tomto prejednávanom prípade otec preukázal výšku svojho hrubého príjmu predloženými faktúrami, z ktorých je možné zistiť sumu, ktorá je mesačne vyfakturovaná v súvislosti s výkonom jeho podnikateľskej činnosti kuriéra. Súčasťou preskúmaného spisu sú zároveň jeho daňové priznania k dani z príjmov FO, z ktorých sa dá zistiť a porovnať prípadný rozdiel jeho celkových príjmov z podnikania za jednotlivé časové obdobia. Zároveň je možné z týchto daňových priznaní orientačne zistiť aj výdavky otca súvisiace s výkonom jeho podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti však odvolací súd zdôrazňuje, že Zákon o rodine je špeciálnym právnym predpisom vo vzťahu k daňovým predpisom, ktoré sú všeobecné, a preto východiskom a usmerňovateľom pre posudzovanie potenciality príjmov povinného je výlučne Zákon o rodine. To znamená, že daňové priznanie či už fyzickej alebo právnickej osoby nie je pre zhodnotenie výsledkov hospodárenia podnikateľského subjektu z hľadiska Zákona o rodine smerodajné. Z uvedeného teda vyplýva, že vykázaná strata, prípadne nízky základ dane (konkrétne otec v daňovom priznaní za rok 2015 uviedol základ dane vo výške 7.462,57 eur, za rok 2016 pred znížením o nezdaniteľnú časť základu dane 4.644,16 eur, po znížení o nezdaniteľnú časť 840,83 eur, za rok 2018 pred znížením o nezdaniteľnú časť základu dane 1.707,81 eur, po znížení o nezdaniteľnú časť 0 eur, za rok 2019 pred znížením o nezdaniteľnú časť základu dane 2.952,27 eur, po znížení o nezdaniteľnú časť 0 eur) vyplývajúce z daňových priznaní nemôžu byť z hľadiska Zákona o rodine automaticky považované za nepriaznivý výsledok hospodárenia podnikateľského subjektu majúce vplyv na pomery otca. Pre náležité zhodnotenie výsledkov podnikateľskej činnosti je nevyhnutné preskúmať nákladové položky z hľadiska, či skutočne boli nevyhnutné pre udržanie podnikateľskej činnosti tohto subjektu, vyplývajúce z účtovníctva daného subjektu.

22. Je zrejmé, že otec maloletej špecifikoval svoje výdavky za obdobie 01/2020 - 08/2020 v rukou písanej tabuľke (č.l. 115, 152), z ktorých niektoré aj zdokladoval, kde uviedol jednak výdavky súvisiace s podnikaním, medzi ktoré zahrnul predovšetkým parkovné vo výške 24 eur mesačne, PHM - OPRAVY vo výške 720 eur za január 2020, 873 eur za február 2020, 873 eur za marec 2020, 1.031 eur za apríl 2020, 696 eur za máj 2020, 632 eur za jún 2020, 729 eur za júl 2020 a 661 eur za august 2020, t.j. spolu 6.215,- eur, t.j. v priemere ide o sumu 777 eur mesačne. Ďalej uviedol odvody do Sociálnej poisťovne vo výške 167,89 eur mesačne, do zdravotnej poisťovne vo výške 70,91 eur mesačne, poisťku za tovar vo výške 221,75 eur ročne, t.j. 18,48 eur mesačne, PZP motorového vozidla vo výške 173 eur ročne, t.j. 14,42 eur mesačne, telefón 51 eur mesačne, leasing motorového vozidla slúžiaceho mu na podnikanie (Peugeot Boxer) vo výške 252 eur mesačne. Po spočítaní všetkých otcom prezentovaných výdavkov

súvisiacich s výkonom jeho podnikateľskej činnosti je zrejmé, že ide o sumu celkovo vo výške 1.375,70 eur mesačne, čo pri jeho priemernom mesačnom príjme vo výške cca 1.739,- eur znamená, že by mu po úhrade pravidelných výdavkov súvisiacich s podnikaním ostala suma 363,30 eur mesačne. Všetky otcom prezentované mesačné výdavky súvisiace s podnikaním s prihladením na ním priznaný príjem odvolací súd preto nemohol považovať za odôvodnené a podľa ust. § 63 ods. 2 za nevyhnutné, nakoľko z výslednej sumy 363,30 eur je potrebné odpočítať ešte jeho ďalšie výdavky, súvisiace s bývaním, konkrétne inkaso 71,98 eur mesačne, RTVS 4,64 eur mesačne, TV a internet 26 eur mesačne, ako aj hypotéku vo výške 182,11 eur mesačne, a samozrejme aj bežné výdavky na stravu (otec uvádzal sumu 200 eur mesačne), oblečenie a hygienu (otec uvádzal sumu 200 eur mesačne) a pod. Okrem toho otec na pojednávaní 21.10.2020 navrhoval zvýšiť výživné na maloletú od 1.9.2020 na sumu 150 eur mesačne, v odvolaní navrhuje prispievať od 1.9.2020 výživným 130 eur mesačne, čiže je zrejmé, že mesačné výdavky uvádzané otcom v značnej miere prevyšujú ním prezentovaný príjem.

23. Odvolací súd preto, rovnako ako súd prvej inštancie, za odôvodnené výdavky otca súvisiace s výkonom jeho podnikateľskej činnosti považoval odvody na sociálne a zdravotné poistenie, poistenie prepravovaného tovaru, PZP motorového vozidla používaného na podnikanie, parkovné, telefón. V súvislosti s otcom prezentovaným výdavkom na leasing vozidla vo výške 252 eur mesačne je potrebné uviesť, že výdavok na leasing vozidla slúžiaceho na podnikanie je relevantným výdavkom, ktorý si podnikateľ uplatňuje v daňovom priznaní. V tomto prejednávanom prípade však otec úhradu tohto výdavku nepreukázal, keďže súdu nepredložil leasingovú zmluvu, prípadne dôkazy o úhrade tohto výdavku. Z obsahu spisu je zrejmé akurát to, že jeho otec p. X. V., bytom v S. R., sv. G. a X. XXX/XXX, v období 01/2020- 05/2020 každý mesiac vložil v hotovosti na účet vo VÚB banke č. V. XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 252,03 eur, z uvedených listinných dôkazov však nie je zrejmé, čoho sa uvedené sumy týkajú (na potvrdení o vklade zo 16.1.2020 je rukou napísaná poznámka AA - Auto Leasing - veľké auto TV 161 CZ).

24. Je nepochybné, že medzi ďalšie výdavky súvisiace s podnikaním je nevyhnutné zaradiť aj výdavky na pohonné hmoty ako aj servis vozidla, avšak je zrejmé, že výdavky prezentované otcom sú v tomto smere značne nadhodnotené, nakoľko ako odvolací súd uviedol v bode 21 odôvodnenia, v priemere ide o sumu takmer 800 eur mesačne, čiže tvoriacu takmer polovicu jeho celkového mesačného príjmu. V tejto súvislosti možno za dôvodnú označiť odvolaciu námietku matky týkajúcu sa nerelevantnosti otcom predložených dokladov o nákupe PHM, ako aj servisu vozidla, nakoľko za predpokladu, že otec býva v V. S. W., pričom zberné a odborné miesto má v Poprade, je málo pravdepodobné, aby s výkonom jeho podnikateľskej činnosti súviselo pravidelné tankovanie na čerpacej stanici Korytko na Dargove, kde otec podľa viacerých pokladničných dokladov tankuje prevažne v nedeľu vo večerných, prípadne nočných hodinách. Otec síce vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že môže tankovať, kde a kedy chce, pričom zdôraznil, že v Živnostenskom registri má ako miesto podnikania uvedený Nový Ruskov, sv. Cyrila a Metoda 143/131, avšak vzhľadom na to, že činnosť kuriéra vykonáva v spišskonovoveskom, resp. popradskom regióne, sa tieto jeho výdavky na tankovanie nejavia byť súvisiace s výkonom jeho podnikateľskej činnosti, ale skôr ako jeho súkromné výdavky súvisiace s návštevou rodičov v Novom Rusku. Rovnako odvolací súd za neprimerane vysoké považoval výdavky súvisiace so servisom motorového vozidla v Michalovciach, ktorý otec podľa pokladničných dokladov navštevuje každý mesiac niekedy aj viackrát, pričom za mesiace 01/2020 - 08/2020 vyčíslil titulom tohto sumu 2.175,26 eur, t.j. v priemere cca 272,- eur mesačne. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 63 ods. 2 Zákona o rodine je súd povinný preskúmať dôvodnosť výdavkov uplatňovaných v daňovom priznaní. Až po ich zistení totiž možno rozhodnúť, ktoré z nich je nevyhnutné vynaložiť a v akom rozsahu v súvislosti s podnikateľskou činnosťou povinného rodiča, pritom nevyhnutnosť je v zmysle zákona najnižšia možná miera dôvodnosti. Preto je súd povinný preskúmať všetky výdavky povinného a po ich preskúmaní vyvodiť predpokladaný príjem, aký by bol povinný rodič dosiahol, ak by iné než nevyhnutné výdavky na svoju podnikateľskú činnosť nerealizoval. Zároveň je potrebné podotknúť, že zatiaľ čo otec v podaní zo dňa 10.2.2020 uvádzal výdavky na PHM vo výške cca 350 eur mesačne a výdavky súvisiace s údržbou vozidla cca 150 eur mesačne, rovnaké výdavky uviedol aj kolíznemu opatrovníkovi, čo je zrejmé zo správy z 25.2.2020, na pojednávaní 21.10.2020 už uvádzal PHM 450 - 500 eur mesačne, okrem toho výdavky na servis takmer vo výške 300 eur mesačne, čo môže byť pochopiteľne spôsobené nárastom práce kuriérov v súvislosti s pandémiou Covid 19, avšak tomu by mal zodpovedať aj primerane zvýšený príjem otca, jeho príjem je však podľa neho, a prezentuje to aj vo svojich daňových priznaniach, tak nízky, že takmer nezodpovedá ani minimálnej mzde. O tom svedčí aj otcove tvrdenie, že jeho čistý mesačný príjem, z ktorého by mal súd vychádzať, je 446,70 eur mesačne. V tejto súvislosti je potrebné uvažovať

nad tým, či pravidelne vykazovaná strata v podnikaní nie je len prostriedkom na vyhýbanie sa zákonným povinnosťiam - daňovej a vyživovacej - s prihliadnutím na to, že podnikaním sa rozumie vykonávanie zárobkovej činnosti za účelom dosiahnutia zisku. V prípade dlhodobej straty nie je zrejmé, prečo otec podnikateľskú činnosť neukončí a nezamestná sa v riadnom pracovnom pomere, aby si mohol riadne plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu.

25. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie aj ohľadom toho, že k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného došlo aj na strane maloletej O., a to najmä v súvislosti so závažným zhoršením jej zdravotného stavu, následne s nástupom do 1. ročníka základnej školy, nakoľko je všeobecne známou skutočnosťou, že potreby každého dieťaťa sa v súvislosti s jeho vekom a školskou dochádzkou nevyhnutne zvyšujú, pričom súd prvej inštancie správne poukázal aj na valorizačnú klauzulu uvedenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorej pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Podstatné zhoršenie zdravotného stavu maloletej v januári 2019, ktorý matka dostatočne zdokladovala lekárskymi správami, ako aj s tým súvisiacim prísny diétny plán maloletej pre ňu špeciálne vypracovaným, potvrdili obaja rodičia, preto nie sú namieste úvahy otca o tom, že matka má na stravovanie maloletej v skutočnosti nižšie náklady, ako keby išlo o úplne zdravé dieťa. Je nepochybné, že vzhľadom na špecifickú diagnózu maloletej matka dodržiava všetky jej stravovacie obmedzenia a v súvislosti s tým jej nakupuje čo najkvalitnejšiu stravu, s čím sú pochopiteľne spojené zvýšené výdavky. Súd prvej inštancie správne prihliadal aj na nástup maloletej na základnú školu, a preto výživné od 1.9.2020 primerane tomu určil o 50 eur vyššie, ako za obdobie od podania návrhu do 31.8.2020. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom, preto nemožno označiť za dôvodné tvrdenie otca o tom, že odôvodnené výdavky maloletej O. určite nedosahujú 600 eur mesačne a už vôbec nie 700 eur mesačne, k čomu dospel pravdepodobne tak, že pri výživnom požadovanom matkou vo výške 300, resp. 350 eur mesačne, počítal s tým, že aj matka má na jej výživu prispievať rovnakou sumou. K tomuto je potrebné uviesť, že matka si plní vyživovaciu povinnosť k maloletej vzhľadom na jej vek aj osobnou starostlivosťou.

26. V súvislosti s odvolacou námietkou matky o potencionálnom príjme otca vo výške 2.216,- eur, ktorý by dosiahol, keby odpracoval všetky pracovné dni v mesiaci, odvolací súd udáva, že odmena otca závisí od počtu doručovaných balíkov, nie od počtu odpracovaných dní, preto je táto úvaha irelevantná a nemožno ňou dospieť k spoľahlivému záveru o možnom príjme otca. Aj keby otec odpracoval viac dní, ale doručil by menej balíkov, nedošlo by tak k podstatnému zvýšeniu jeho príjmu. Z predložených faktúr je zrejmé, že počet odpracovaných dní sa v jednotlivých mesiacoch odlišuje, napr. v januári 2020 pri 20 odpracovaných dňoch fakturoval sumu 2.082,69 eur, vo februári 2020 pri 13 odpracovaných dňoch sumu 1.467,64 eur, v marci 2020 pri 17 odpracovaných dňoch sumu 1.769,39 eur, v apríli 2020 pri 19 odpracovaných dňoch fakturoval sumu 2.214,88 eur, to znamená, že zjavne ide o činnosť, ktorá sa nedá presne paušalizovať a závisí od viacerých premenných, ktoré môžu nastať v tom ktorom mesiaci. V konečnom dôsledku počet balíkov, ktoré má otec prepraviť a doručiť závisí od rozhodnutia odberateľa služieb, čiže prepravnej spoločnosti, pričom otec to výrazným spôsobom nemôže ovplyvniť.

27. S poukazom na odvolanie obidvoch rodičov týkajúce sa splatnosti dlžnej sumy výživného, ktorú konajúci súd umožnil otcovi zaplatiť v 33 eurových splátkach spolu s bežným výživným, pričom matka nesúhlasí s 33 eurovými splátkami, ale žiada splátky primeranejšie, naopak, otec žiada zaplatiť dlžnú sumu výživného v mesačných splátkach po 20 eur, odvolací súd uvádza nasledovné. Pri rozhodovaní o spôsobe zaplata dlžného výživného odvolací súd zohľadnil výšku dlžného výživného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného tak, aby nebol zaplatením dlžného výživného ohrozený riadny výkon jeho vyživovacej povinnosti a zároveň spôsob zaplata dlžného výživného nebol nad prípustnú mieru na škodu oprávnenej. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 232 ods. 3 CSP, z ktorého vyplýva, že zákonnou lehotou na plnenie sú 3 dni, ktoré plynú od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ súd povinnému otcovi povolil výhodu mesačných splátok, rozhodol v jeho prospech, teda ani v tomto smere nie sú odvolacie námietky povinného dôvodné. Súd pri rozhodovaní o umožnení plnenia v dlhšej ako zákonnej trojdňovej lehote, resp. povolení splácať dlh v splátkach, musí prioritne zohľadniť, či povolenie takejto výhody je vhodné so zreteľom na pomery toho, komu sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdeného nároku, ako aj na to, či povolenie takejto výhody nebude mať ťaživý dopad na oprávneného, prípadne či je možné od neho spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo v dlhšej ako zákonnej lehote. Zvláštnu pozornosť je potrebné vždy venovať povoleniu výhody splátok alebo dlhšej splatnosti v konaniach týkajúcich sa výživného, a to predovšetkým výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, ktoré je okrem iného prednostnou pohľadávkou so zreteľom na

naliehavosť potreby, ktorej výživné slúži. Súd prvej inštancie postupoval pri rozhodovaní o splatnosti dlžného výživného zjavne v intenciách vyššie uvedeného, keď povinnému poskytol výhodu splátok, pričom výška mesačnej splátky je určená s ohľadom na celkovú výšku dlžného výživného, ako aj na príjmové a majetkové pomery matky maloletej. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky rodičov ohľadom splatnosti dlžného výživného za dôvodné.

28. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku matky týkajúcu sa výroku o trovách konania, odvolací súd zdôrazňuje, že generálna klauzula formulovaná v § 52 CMP vychádza z predpokladu, že v mimosporových konaniach upravených v CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Ust. § 55 CMP predstavuje prelomenie generálnej klauzuly, pričom jeho použitie prichádza do úvahy za predpokladu, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Keďže ide o výnimku zo všeobecného pravidla, musí byť takáto výnimka náležite odôvodnená. Matka svoj návrh na priznanie náhrady trov konania odôvodnila tým, že napriek jej opakovaným výzvam jej otec odmietal prispievať zvýšeným výživným dobrovoľne, čo mohlo viesť k predchádzaniu vzniku tohto konania. Následne sa snažil oddialiť rozhodnutie súdu podaním neodôvodneného návrhu na zmenu vo výchove maloletej. Odvolací súd však z obsahu spisu nezistil žiadne okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo spravodlivé matke náhradu trov konania priznať, pretože otec dostatočným spôsobom vysvetlil dôvod, prečo v priebehu konania podal návrh na zmenu vo výchove maloletej, ktorý následne vzal späť a konajúci súd konanie v tejto časti zastavil, pričom žiadne iné relevantné okolnosti pre iné rozhodnutie o trovách konania zo spisu preukázané neboli.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o zvýšení výživného na maloleté dieťa, dlžnom výživnom ako aj jeho splatnosti, zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného v prevyšujúcej časti, ako aj o trovách konania, ktoré vzhľadom na jedinečné skutkové okolnosti citlivo posúdil, odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením a podľa ods. 3 sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami účastníkov uvedenými v odvolaní.

30. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).